

ที่ นร ๕๓๔๓/๒๕๖๒

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม

๒๑ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. กฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๕
๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
๔. บันทึกหลักการและเหตุผล และร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. (ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว)

ด้วยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ขอเสนอเรื่องร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๕) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับดูแลสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ปัจจุบันการกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๕ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) ซึ่งต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ บังคับใช้ และในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยให้วิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม หมายถึง วิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงาน รายได้ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ของรายได้จากเดิมที่มีเฉพาะหลักเกณฑ์การจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓)

ดังนั้น สสว. จึงได้ปรับปรุงกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเป็นไปตามแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองและกำหนดกรอบระยะเวลาดำเนินการไว้

๑.๒ ต่อมาคณะอนุกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑ และคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (เฉพาะกิจ) ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีมติให้ความเห็นชอบร่างกฎกระทรวงดังกล่าว ตามลำดับ

/๑.๓ สสว. ได้มี...

๑.๓ สสว. ได้มีหนังสือที่ นร ๕๓๔๓/๒๘๐๕ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑ เสนอร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดจำนวนการจ้างงานหรือรายได้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ อนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงดังกล่าวตามที่ สสว. เสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ต่อมาเมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างเสร็จ จึงให้ สสว. แจ้งยืนยันร่าง และ สสว. ได้แจ้งยืนยันร่างกฎกระทรวงดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ตามหนังสือที่ นร ๕๓๔๓/๒๓๒๖ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ มาตรา ๔ ได้กำหนดให้วิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ วิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงาน รายได้ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น เพื่อเป็นกฎหมายลำดับรองที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรอง จึงจำเป็นต้องเสนอร่างกฎกระทรวงดังกล่าว

๒.๒ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๐๘๗๐ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ แจ้งว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจร่างกฎกระทรวงฯ เสร็จแล้ว และโดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ เห็นชอบแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการร่างกฎกระทรวงที่อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าวต่อไป และเมื่อตรวจพิจารณาเสร็จแล้ว ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งหน่วยงานของรัฐเจ้าของเรื่องเพื่อยืนยันก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ดังนั้น สสว. จึงนำเสนอเรื่องร่างกฎกระทรวงฯ ต่อคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ รับทราบแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองกรอบระยะเวลาของร่างที่เสนอ โดยกำหนดกรอบระยะเวลาภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ

๔. สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

๔.๑ เหตุผลในการทบทวนร่างกฎกระทรวง เนื่องจากต้องดำเนินการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้ใช้รายได้เป็นหลักเกณฑ์หนึ่งที่น่ามากำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และปัจจุบันสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของโลก รวมทั้งโครงสร้างทางธุรกิจของกิจการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านปัจจัยการผลิต เทคโนโลยีและนวัตกรรม จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น

๔.๒ สสว. ได้ดำเนินการทบทวนและกำหนดนิยามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใหม่ โดยมีการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง พิจารณาข้อดีและข้อจำกัดของเกณฑ์ต่างๆ รวมทั้งศึกษานิยามของต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีโครงสร้างของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย หรือเป็นประเทศที่สามารถศึกษาเป็นต้นแบบได้ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ไต้หวัน เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา พบว่าการกำหนดนิยามส่วนใหญ่จะกำหนดนิยามของวิสาหกิจรายย่อย (Micro Enterprise) ไว้ด้วย และเกือบทุกประเทศจะกำหนดนิยามโดยใช้เกณฑ์การจ้างงานหรือรายได้กิจการ นอกจากนั้นยังมีการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติของวิสาหกิจ

/ขนาดกลาง...

ขนาดกลางและขนาดย่อมด้านรายได้และจำนวนการจ้างงาน รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน โดย สสว. ได้นำเสนอความเป็นมา แนวคิด และเกณฑ์การกำหนดนิยาม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องพิจารณา โดยมีการดำเนินการดังนี้

(๑) การประชุมระดมความคิดเห็น (Focus Group) การกำหนดนิยามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาคเอกชน สมาคมการผลิต สมาคมการค้า และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นการรับฟังความคิดเห็นจากส่วนราชการ หน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการเงินที่มีภารกิจด้านการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นอกจากนี้ยังได้มีการขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนหน่วยงานภาคเอกชนภายในการประชุมที่ สสว. จัดขึ้น ซึ่งรวมแล้ว มีผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเข้าร่วมการประชุมรวม ๕๒ หน่วยงาน

(๒) การสำรวจความคิดเห็นต่อนิยามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการใช้แบบสอบถามจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพการดำเนินธุรกิจตามกฎหมาย จำนวน ๒๔๓ ราย

(๓) การรับฟังความคิดเห็นร่างกฎกระทรวงผ่านเว็บไซต์ www.sme.go.th และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ - ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ไม่มีผู้มาแสดงความคิดเห็น

ร่างกฎกระทรวงฯ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๑. ชื่อกฎกระทรวง “ร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.”

๒. นิยามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้จำนวนการจ้างงานและรายได้ของกิจการ เป็นเกณฑ์ในการกำหนดขนาดกิจการ และแบ่งประเภทกิจการเป็นกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการกิจการค้าส่ง หรือกิจการค้าปลีก ดังนี้

กิจการ	วิสาหกิจขนาดย่อม		วิสาหกิจขนาดกลาง	
	จำนวนการจ้างงาน (คน)	รายได้/ปี (ล้านบาท)	จำนวนการจ้างงาน (คน)	รายได้/ปี (ล้านบาท)
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน ๕๐	ไม่เกิน ๑๐๐	เกินกว่า ๕๐ - ๒๐๐	เกินกว่า ๑๐๐ - ๕๐๐
กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน ๓๐	ไม่เกิน ๕๐	เกินกว่า ๓๐ - ๑๐๐	เกินกว่า ๕๐ - ๓๐๐

๓. จำนวนการจ้างงานและรายได้ ให้พิจารณาจากหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนการจ้างงาน ให้พิจารณาจากหลักฐานแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) จำนวนรายได้ ให้พิจารณาจากรายได้รวมที่ระบุไว้ในงบการเงินที่ได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายว่าด้วยการบัญชีกำหนดหรือเอกสารบัญชีแสดงรายได้

๔. ในกรณีที่กิจการมีจำนวนการจ้างงานที่เข้าลักษณะของวิสาหกิจประเภทหนึ่ง แต่มีรายได้ที่เข้าลักษณะของวิสาหกิจอีกประเภทหนึ่ง ให้ถือรายได้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔.

/๕. ความเห็น...

๕. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการ

๕.๑ คณะอนุกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีมติเห็นชอบร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดจำนวนการจ้างงานหรือรายได้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ... ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑

๕.๒ คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (เฉพาะกิจ) ในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีมติให้ความเห็นชอบร่างกฎกระทรวงดังกล่าว โดยให้มีการแก้ไขโดยให้กำหนดนิยามของกิจการบริการและการค้าไว้ด้วยกัน และให้ใช้เกณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางเป็นเกณฑ์

๖. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๖.๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

“มาตรา ๔ วิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ วิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงาน รายได้ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๖.๒ มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ รับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรองและกรอบระยะเวลาของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยกำหนดกรอบระยะเวลาภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ

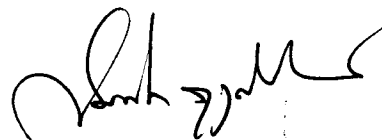
๖.๓ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนการปฏิรูปประเทศ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑ โดยในแผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาขีดความสามารถและการแข่งขัน เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๖ การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ-วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สนับสนุน) ได้กำหนดให้ สสว. ทบทวนนิยามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการอ้างอิงจากรายได้ จำนวนลูกจ้าง และ/หรือปัจจัยอื่นๆ ให้มีความชัดเจนและสามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกประเภทอุตสาหกรรม

๗. ข้อเสนอของส่วนราชการ

สสว. พิจารณาแล้ว เห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติร่างกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รองนายกรัฐมนตรี

ฝ่ายกฎหมาย

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๘ ๓๒๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๘ ๓๒๕๘